

همسایگی با لانه زنبورها

نام: جال مگس
موقعیت: داریاباد

دسترسی: خیابان پورابتهاج، ابتدای دره دارآباد

آبشار جال مگس که بومی‌ها به آن چال محله هم می‌گویند در شمال شرقی تهران واقع شده و یکی از جاذبه‌های طبیعی تهران به شمار می‌رود و به دلیل سهولت الوصول بودن یکی از مقاصد دوستداران طبیعت در روزهای آخر هفته است.

آبشار چال مگس که از دامنه کوه‌های البرز سرچشمه می‌گیرد در دل جنگل‌های دارآباد واقع شده و مسیری بکر و سرسبز دارد. اهالی قدیمی دارآباد روایت‌های مختلفی درباره دلیل نامگذاری این آبشار نقل می‌کنند که یکی از آنها موثق تر است. داریوش شهبازی، در این باره می‌گوید: «مگس در گویش محلی مردم روستای دارآباد به معنای زنبور عسل است. طبق روایت‌هایی که نسل به نسل منتقل شده، در سال‌های دور چند کندوی زنبور عسل در اطراف این آبشار بوده و به همین دلیل محلی‌ها نام آبشار دارآباد را که در سال‌های قدیمی یکی از قریه‌های شمیران به حساب می‌آمد و در دره‌ای واقع شده بود، چال مگس گذاشتند.» آبشار چال مگس در شمال دارآباد و جنوب قله دارآباد و تقریباً در اواسط مسیر آبی است که از قعر دره این منطقه عبور می‌کند. دارآباد رودخانه به نام‌های دارآباد و کهنه دارآباد دارد که در مکانی به نام «مسیر رود پایین» به هم می‌پیوندند و رودخانه دارآباد را تشکیل می‌دهند. آبشار در همین مسیر قرار دارد و بسیاری از باغ‌های دارآباد با آب همین رودخانه‌ها آبیاری می‌شدند. شهبازی در این باره می‌گوید: «آبشار چال مگس که عده‌ای از بومی‌ها به آن آبشار لاله زنبور هم می‌گویند در دل بوستان بزرگ دارآباد واقع شده که در مقایسه با آبشارهای مناطق کوهستانی یک ویژگی منحصر به فرد است. به همین دلیل برای رسیدن به این آبشار باید از مسیری طبیعی و سرسبز عبور کنید. وجود آب فراوان در حوالی آبشار موجب رویش انواع گیاهانی شده که برخی از آنها خواص پزشکی هم دارند که این موضوع هم یکی ویژگی‌های منحصر به فرد دیگر این آبشار است.» برای رسیدن به آبشار چال مگس کافی است خودتان را به پارکینگ ورودی مسیر دارآباد برسانید و از آنجا با یک پیاده‌روی ۵ کیلومتری و با توجه به تابلوهای راهنما به پایین آبشار برسید.

نقاشی معروف کمال الملک از آبشار شیرینک

بزرگ که در بالای آن قرار گرفته است مسیر آب دو شاخ شده و گویی دو آبشار به سمت زمین می‌ریزد که از این رو به آبشار دوقلو معروف شده است. «مبین کروندی» آبشارگرد تهرانی، می‌گوید: «منبع تغذیه آبشار دوقلو، آب‌های حاصل از ذوب برف‌های دامنه جنوبی قله توچال است. بخش عمده‌ای از این آب‌ها، از دره‌های قله توچال و یخچال و دیواره‌های شمالی قله اوسون تأمین می‌شود. از دیگر منابع تأمین کننده آب آبشار دوقلو، رودخانه پیازچال است که از سمت شرق به غرب جریان دارد و در محل پناهگاه شیرینک پلا به آبشار دوقلو می‌ریزد. در قسمت پایین آبشار دوقلو غاری دست‌ساز وجود دارد که کوهنوردان با وسایل ساده و دست‌ساز خود آن را تراشیده‌اند و محلی برای استراحت طبیعت‌گردان و کوهنوردان شده است و به نام غار بالکانی معروف است. در مسیر دربند تا آبشار دوقلو، زیبایی درختان گردو، شاتوت، ازگیل، سیب و گیلاس چشم‌های گردشگران را نوازش می‌دهند.»

تنها نبود حتی عکاسان و نقاشان دربار رانیز همراه خود می‌برد. آبشار دوقلو در مسیر کوه‌های دربند و توچال یکی از مسیرهای جذاب شاه قاجار و درباریان بود. یقیناً تصویر به جامانده از این آبشار در میان آثار محمد غفاری معروف به کمال الملک نقاش نیز از همین سفرها و گردش‌ها به یادگار مانده است. در دوران او تنها نقاشی‌هایی که بتواند تصویری دقیق و عکس‌گونه از واقعیت را ارائه دهد در آکادمی‌های رسمی جهانی مورد قبول بود. او نیز عاشق این سبک بود در نتیجه در منظره‌نگاری رقیبی نداشت. آبشار دوقلو از جذاب‌ترین و پرمخاطب‌ترین آبشارهای تهران است که به دلیل موقعیت جغرافیایی، نخستین مدرسه فدراسیون کوهنوردی نیز در جوار این آبشار آغاز به کار کرده و همچنان پابرجاست. «بهمن حاجی‌هاشمی» از کوهنوردان پیشکسوت می‌گوید: «آبشار ارتفاع بلندی دارد و به واسطه سنگی

یقیناً کمال الملک غفاری، نقاش معروف دربار قاجار، یک کوهنورد تمام‌عیار بوده چون برای نقاشی از معروف‌ترین آبشار تهران باید مسیر کوهستانی، سختی را بالا می‌رفت. آبشار دوقلو تنها آبشار تهران است که تصویری قدیمی از آن موجود است. یکی از نقاشی‌های معروف استاد بنام نقاشی ایران، کمال الملک، نقاشی آبشار دوقلو می‌باشد. آبشاری بلندبالا که در نزدیکی محدوده شیرینک قرار گرفته و یکی از زیباترین آبشارهای شمیران است. داریوش شهبازی، تهران‌شناس، می‌گوید: «علاقه شاهان قاجاری به خوش‌گذرانی باعث شده بود تا طبیعت‌گردی به‌طور ویژه در برنامه زندگی‌شان قرار بگیرد. به‌خصوص علاقه ناصرالدین‌شاه به شکار، درباریان و خدمه‌ها را همراه او می‌کرد تا به سمت باغ‌ها، دشت‌ها، دره‌ها و آبشارها بروند.» در این مسیر شاه قاجار

نام: آبشار دوقلو

موقعیت: دربند به سمت قله توچال، حوالی جان پناه شیرینک

دسترسی: مسیر کوهنوردی دربند به توچال

سرزمین آب‌های شیرین

تفرجگاه و شکارگاه محبوب شاهان قاجار محسوب می‌شد. چراگاه ۵۰۰ ساله آن در پای کوه از یک طرف و امامزاده ۸۰۰ ساله آن از سوی دیگر گردشگران زیادی را به خود جذب می‌کند. آب این آبشار در رودخانه جاری می‌شود و باغ‌های اطراف روستا را سیراب می‌کند. بهترین زمان برای دیدن از آبشار شکرآب تهران بهار و تابستان است. در این دوره از سال، برف‌ها آب و رودها خروشان می‌شوند. همچنین با وجود گل‌های گیلاس که شکوفه می‌دهند، منطقه شکرآب همچون بهشتی کوچک به نظر می‌رسد.» برای رفتن به این آبشار باید از جاده لشگرک به دوراهی لواسان و فشم بروید و تا رسیدن به روستای آهار به مقصدتان ادامه دهید. بعد از گذشتن از روستا شکرآب رودخانه شکرآب را خواهید دید که از میان دامنه‌ها جاری است و به عنوان راهنمای خوبی برای رسیدن به آبشار به شما کمک می‌کند. در طول مسیر گیاهان دارویی بسیاری مانند آویشن کوهی، ریواس و گل‌گاوزبان روپیده و افرادی که این گیاهان را می‌شناسند، می‌توانند آنها را بچینند.

نام: آبشار شکرآب

موقعیت: شمال قله توچال و فشم

دسترسی: دوراهی فشم و لواسان، روستای آهار

آبشار «شکرآب» از جمله آبشارهای شمال قله توچال است که اهالی بومی طعم خاص آب آن را به شکر تشبیه کرده‌اند. شاید همین گوارا بودن آب آبشار باعث شده که پای شاهان قاجار به این محدوده باز شود و در این مکان اتراف کنند. آبشار شکرآب در غرب روستای شکرآب قرار گرفته و برای رسیدن به آن باید مسیر رودخانه را پیش گرفت و بعد از پشت سر گذاشتن چندین روستای کوچک همچون ایگول، باغ گل و آهار و حدود ۲ ساعت پیاده روی منظره‌ای زیبا از این آبشار خیره‌کننده پیش روی شما قرار می‌گیرد. «ناصر احمدی» از ساکنان قدیمی روستای آهار، درباره آبشار شکرآب می‌گوید: «اینجا در زبان محلی شکرآب به سرزمین آب‌های شیرین شهرت دارد چرا که آب این آبشار بسیار زلال و سبک است.»

آبشار شکرآب یکی از قدیمی‌ترین آبشارهای لواسان است که به دلیل جاذبه‌های طبیعی و تاریخی اطرافش، امروزه مورد علاقه بسیاری از گردشگران و طبیعت‌دوستان است. در گذشته نیز روستای شکرآب و سمت غرب آن که به روستای شهرستانک منتهی می‌شود، از جمله

